

baktalar, kan möjligen tala sant; den, som förtalar, ljuger alltid. — *Syn.* Bakdanta, Förtala, Förlöna, Småda, Beljuga på baken, Belacka.

BAKTALANDE, n. 4. Handlingen, då man baktalar. — *Syn.* Baktal, Bakdantande, Förtal, Förtalande, Förlönanade.

BAKTALARE, m. 5. (föga brukl.) 1) En, som baktalat någon. — Förekommer endast i förening med genitiv eller ett pron. poss., t. ex.: *Se der Herr A:s, din b.* — 2) En, som gerna baktalar andra. — Femininet *Baktalerska* nyttjas äfven stundom.

BAKTANKE, m. 2. pl. — *tankar.* Tanke, plan, förslag, som man behåller inom sig, tills tiden är inne för dess utförande. — *Syn.* Hemlig afsigt, Hemlig plan, Hemligt förslag.

BAKTASS, m. 2. En af de begge eftersta fötterna på vissa djur (kattor, lejon, vargar, harar, m. fl.).

BAKTILL, adv. Se *Bakpå*.

BAKTRAPPA, f. 4. 1) Trappa från baksidan af ett rum eller på baksidan af en byggning. — 2) (mindre rikligt) Löntrappa.

BAKTRÅG, n. 5. Tråg, hvaruti deg tillblendas, knådas och beredes till bakning.

BAKUGN, m. 2. Ugn, hvaruti bröd och allt slags bakverk gräddas.

BAKUT, bakút, adv. I riktning åt baksidan. *Stryka b.*, draga tömmarna åt sig, så att hästarne skjuta vagnen baklänges. *Slå b.* (om hästar), sparka utåt med bakbenen. *Gå b. på skor*, hafva vanan att gå på det sätt, att hälen skjuter baklädret ut öfver klacken. (Fig.) *Det går b.*, affärerna försämrans. — *Syn.* Bakåt.

BAKUTI, prep. o. adv. I bakre, eftersta delen af något: a) prep. *Kofferten står b. vagnen*; — b) adv. *Påsen står der b. Åka b.*, sitta på baksätet eller förnämsta sätet i en firsitsig vagn; äfv. sitta på eftersta sätet i en vagn med två säten, det ena framför det andra. — Sammandrages ofta till *Baki*.

BAKVÄGN, m. 2. 1) Eftersta delen af underredet på ett fyrhjult äkdon. — 2) Bakre delen af en vagn (både öfver- och underredet). *Säcken ligger i b-en*.

BAKVATTEN, n. 5. Vatten, som (i en ström, en hafsvik eller i hafvet) går tillbaka tvärt emot sitt vanliga lopp. *I Norrström är b. ofta vanligt.* (Fig.) *Gå i b.*, misslyckas, gå dåligt. — *Syn.* Bakflod, Bakström.

BAKVED, m. 3. sing. Grofthuggen ved, som begagnas till uppeldande af bakugnar.

BAKVERK, n. 5. 1) (egentl., mindre brukl.) Allt, som bakas, äfven bröd. — 2) (vanligare) Allt, som bakas, med undantag af bröd; således bakelser, kakor, pastejor, gorån, pepparkakor, konfekt, m. m.

BAKVIGT, c. 3. Öfvervägande vigt eller tyngd på bakre delen af ett föremål.

BAKVIGTIG, a. 2. Som har bakvigt; se föreg.

BAKVIGTIGHET, f. 3. (föga brukl.) Egenskapen att vara bakvigtig.

BAKVRIDA, v. a. 3. (höjes som *Vrida*) Vrida bakåt.

BAKVÄG, m. 2. 1) Väg eller stig, som går bakom en byggnad, en gård, o. s. v. — 2) Ingång, på baksidan af ett hus eller en gård. — 3) Återväg. *På bortvägen gick det bra, men på b-en råkade han illa ut.* — Brukas i denna bem. mindre än: Återväg, Hemväg.

BAKVÄGG, f. 2. Vägg, som utgör baksidan af ett hus, ett rum, o. s. v.

BAKVÄND, a. p. 2. 1) Vänd bakfram. *Hästen stod b. i skaklorna.* — 2) (fig.) Förvänd, onaturlig. *B. metod.* — *Syn.* Se *Förvänd*.

BAKVÄNDA, v. a. 2. (mindre brukl.) Vända bakfram.

BAKVÄNDT, adv. 1) I ett läge, en riktning tvärs emot den vanliga, naturliga, riktiga. *Ställa hästen b. Taga, fatta någonting b.* — 2) (fig.) a) Förvändt, galet, oriktigt. *Bära sig b. åt Uttyda b. Företaga, göra något b.* — b) Illa, olyckligt, på tok. *Det börjar gå b. för honom.*

BAKÅT, prep. Åt något bakom beläget ställe. *Han skulle gått ut genom porten, men i stället gick han b. trädgården.* — *Adv.* Åt baksidan. *Taga ett steg b. Er hatt sitter bra mycket b.* — *Syn.* Bakut.

BAKÄNDA, f. 4. **BAKÄNDE**, m. 2. pl. — *ändar.* 1) Den bakåt belägna delen af en kropp, ett föremål. — 2) Säte, stuss, bakdel.

BAL, m. 3. Större dansnöje, antingen enskilt, efter inbjudning, eller offentligt, då inträdesbiljetter emot betalning hållas allmänheten tillhanda. *Hålla, gifva, ställa till en b. Annonsera en b. Gå, fara, vara på b.* — *Syn.* Se *Dans.* — *Ss. B-dag, -klädd, -klädning, -prydnad, -rum*, m. fl.

Anm. *Bal* är egentligen ett fransyskt ord, ursprungligen härledande sig ifrån det tyska *Ball*, packe, hvaraf dansgillen i en äldre tid fingonamn, emedan det var en gammal nedertysk sed, att i byarna, på andra och tredje påskdagen, de vuxna flickorna församlade sig, för att åt den unga hustru, på hvars bröllop de sist hade dansat, öfverlemnas en med ul och fjädrar uppfyllt packa, hvar emot hon var förpligtad att bestå dem fri musik till dans.

Ofta förekomma äfven de fransyska uttrycken: *Bal masqué*, maskeradbal, och *Bal paré*, praktbal, då gästerna äro klädda med yttersta omsorg.

BAL, m. 2. 1) Packe af vissa handelsvaror. *En b. bomull.* — 2) Tio ris papper. — 3) (föga brukl.) Utbredt strö för kreatur att ligga på. — 4) Rede för fåglar vid häckning.

BALA, v. n. 1. *B. för en fågel*, göra rede åt densamma, när den skall häcka. *B. för sig*, säges om en fågel, då den sjelf reder bo åt sig. — *B. ned*, v. a. 1. (föga brukl.) *B. ned en säng*, ligga och vräka eller vältra sig i en bäddad säng, så att den uppskakade fjädern åter blir nedpackad och bädden kännes hård. *B. ned gräset*, ligga eller vältra sig i gräset, så att det blir nedtryckt till marken. — *B. sig*, v. r. 1. (om fåglar) Trycka sig till marken och flaxa med vingarna.

BALANIT, --it, m. 3. (geol.) Stenvandladt skal af en mångskalig mussla.

BALANS, balännng, m. 3. 1) Vågbalk. Kallas äfv. Vågbalans. — 2) Jemnvigt (både i egentlig och figurlig bem.). *Hålla b-en. Förlora b-en. Komma, falla ur b-en.* Jfr. *Handelsbalans.* — *Syn.* Se *Jemnvigt.* — 3) (handl.) Utslaget af jemmörelsen emellan debet och credit vid slutet af en räkning eller vid ett bokslut. *Utgående b.*, i slutet af bok eller räkning. *Ingående b.*, öfverförd till början af bok eller räkning. — 4) Brist i kassa, varulager, inventarier o. s. v., för hvilka bör redovisas. *Vara, komma på b. Proprie b.*, brist i en redogörare leverering, d. v. s. att han uppburit mera, än han lemnat ifrån sig. — *Balans* kallas allt efter omständigheterna: *Kassabrist, Magasinsbrist, Inventariebrist*, o. s. v. [*Balancé*].

BALANSCONTO, n. 4. Se *Balansräkning*.